

[Glistrup]

Til den ordfører, der var inde på, at man skulle afvente, hvad statsrevision og rigsrevision el. lign. sagde, vil jeg sige: nej, det skal vi ikke, for statsrevision og rigsrevision sukker på disse områder efter at få en retningslinje udstukket netop fra folketingets side, og derfor er dette i eminent grad en helt central del af det område, som folketinget skal beskæftige sig med. Sådan ligger det forfatningsmæssigt.

At finansministeren kan konstatere, at alle partier undtagen fremskridtspartiet er raslende ligeglade med, at der sjuttet overflødigt med hundredvis af millioner af skatteydernes penge, ja, det er jo noget, som vi oplever gang på gang her i dette folketing. Man kan være enig i alle partier undtagen i fremskridtspartiet om at springe op og falde ned på, hvordan man bruger statsskatteydernes penge, og det er også derfor, vi kører med al den gæld og underskud, som vi rent faktisk kører med. Men det skal altså ikke hindre det største oppositionsparti i at leve op til det, som er en hovedpille i ansvaret for det danske folketings virke. Derfor er det vigtigt med en grundig og saglig behandling af det foreliggende lovforslag.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Jensen (V):

Må jeg sige til det ærede medlem hr. Glistrup, at den danske forfatning bygger på tredelingen, som er båret af den Montesquieuske forestilling om delingen imellem den lovgivende, den udøvende og den dømmende magt. Folketingets mulighed for at være den kontrollerende myndighed bliver tilsidesat, hvis det blander sig i de andre bærepiller i forfatningens grundlag. Jeg tror ikke, det ærede medlem hr. Glistrup ønsker, at den lovgivende magt skal blande sig i den dømmende magts forhold.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Som der ganske udtrykkelig står i grundloven, så er den dømmende magts forhold baseret på én eneste ting, nemlig på, hvad den lovgivende magt fastslår. Hovedreglen for den dømmende magt i grundloven siger, at dommerne i deres kald har at rette sig efter loven. Det, som vi skaber her, det er inden

for noget, der hidtil har været et retstomrum, nemlig efter hvilke retningslinjer ministre kan rejse og dermed bruge offentlige midler. Der skaber vi lov og skaber grundlaget for, hvad den dømmende magt skal arbejde efter, i bedste overensstemmelse med grundlovens bogstav.

Og så vil jeg i øvrigt gøre hr. Jens Peter Jensen opmærksom på, selv om han måske ikke er klar over det, at der er sket en lille smule, siden Montesquieu skrev sin bog i 1748. Der har bl. a. været en mand, som er nået frem til en lidt dybere analyse af forholdene. Han hed såmænd Viggo Hørup og sagde: »Ingen over, ingen ved siden af folketinget.«

Derfor må jeg totalt afvise hver sætning af det, hr. Jens Peter Jensen sagde før, som noget, der statsforfatningsretligt overhovedet ikke kan holde i det 20. århundrede. Alt, hvad der indgik i hr. Jens Peter Jensens sidste indlæg, var helt forfejlet.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Jensen (V):

Efter at have hørt det ærede medlem hr. Glistrup har jeg én meget væsentlig bemærkning at gøre: det indlæg kræver ingen bemærkning.

Ninn-Hansen (KF):

Da hr. Montesquieu desværre ikke er i stand til at deltage i debatten, skal jeg sige, at jeg ikke mener, at han skrev noget i 1748, som hr. Glistrup sagde det. Det var på et noget senere tidspunkt.

Jeg skal i øvrigt sige i anledning af, hvad hr. Kjærulff-Schmidt sagde, at jeg synes, det var godt, hr. Kjærulff-Schmidt fremhævede, at han ikke ønskede nogen personforfølgelse eller menneskejagt. Jeg synes, det var godt, at det blev sagt, efter at vi andre havde hørt hr. Glistrups første tale her i salen. Vi havde heller ikke ventet, at det var hensigten med hr. Kjærulff-Schmidts forslag.

Jeg tror også, at hr. Kjærulff-Schmidt så absolut er så hæderlig, at han i det øjeblik, han udarbejdede lovforslaget, mente, at fru Ritt Bjerregaard skyldte staten noget, men det er jo ikke længere tilfældet. Finansministerens erklæring var ganske klar: der er afregnet fuldt ud, der er givet kvittering til fru Ritt Bjerregaard.